

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt Nyiltár sora 20 kr. Hirdetések nagyság szerint.
--	--	---

Szakelődásokat a népnek.

Az idei közepes jó termés után a gazda már a jövő évre gondol. Mindenfelé újra kezdték munkálni a talajt, szántanak, vetnek. Attól fogva, hogy a gazda elveti a magot, az ellenségnek egész serege lép fel ellene. Ezek között legveszedelmesebbek: a fagy, a jég, továbbá a kártékony rovarfélék óriási csapata.

A jég ellen, úgy, ahogy a biztosítással védekezhetik a gazda.

A kártékony rovarok rengeteg faja csaknem minden növényzeten ezek rovására él, és alig van növény, melyre legalább egy-egy rovarfej ne jutna, sőt elmondhatjuk, hogy legtöbbször 15-20, de 50 különféle rovarfaj is pusztítja.

Ha ezek ellen pusztán az emberi tudomány és szorgalomnak kellene védekezni, úgy ősztől tavaszig és tavasztól őszig minden mozdulni képes kart igénybe venne az a munka. A természet maga is segít a kártékony rovarok irtási munkájánál, csak a gazda volna ezért hálás, elismerő, — és segítő társát védené, oltalmazná. A sündisznó, a vakond, a cikánnyok továbbá az éneklő és kuszó madarak, de a rovarok közül is

számosan segítik a gazdát a kártékony rovarok pusztításaiban. Különösen a fürkészeknek nevezett rovarok tesznek nagy pusztítást a kártékony rovarok között. Megrohanják a legveszedelmesebb hernyókat megszúrják a testüket, beletojják petéiket és a kikelő álcák felfalják az egész hernyót. Sőt a lótetű is vezekel némi kártételért, mert a növények gyökerein élő álcákra tart hajtóvadászatot.

Kérdem, hány gazda figyel meg mindezt? Hány gazda fenyegeti meg, az éneklő, a kuszó madarak fészkeit kifosztó sihedereket.

Kérdem, a tanítók eléggé ajánlják-e a nebulók figyelmébe, hogy valóságos vétek a madárkák fészkeinek kirablása? Kérdem, fürkészi, kutatja-e a gazda a vetésben előforduló rovar kárt? Tudja-e, hogy a buza gyökerén pusztít a drótféreg, szárán a szalmandarázs, szipoly, buzalégy, levelén a kabócza, virágján, kalászán a cserebűly és hólyagláb. Tudja-e, hogy a rozs a fentieken kívül kártartja a gabona-legyet is. És a hesszeni légy? Tudja-e, hogy az árpát még az árpaszipoly is pusztítja. Dehogyan is tudja addig, míg

egész táblák el nem pusztulnak. Nem kutatja jelentkezésük idejét, nem kémleli hol és miben nyilvánul a baj, mi ellene emberileg a leghelyesebb védekezés. Elveti a magot, a többi a jó Isten dolga, mert ő tartja a példaszót! „Ki mint vet - úgy arat.“ Ő elvetett, aratásig, zsákkötésig mi gondolja rá.

De vajon jól vet-e legalább. Tiszta, jó szemet szór-e a földbe? Megválasztja-e a magot? Páczolja-e a magot, hogy az ezzel elkerülhető némely élősdű csapás ellen védekezzen?

Pedig ezekre ügyelnie kellene a gazdának. És a rovarkárokkra is, melyeket kutasson, fürkészen, tanulmányozzon, kérjen tanácsot a védekezésre és ne csak akkor képezze előtte beszéd tárgyát a rovarkárok milyensége, mennyisége, mikor az esetleges jégkárnál a kárbeeslő áll velük elő. Mert az előáll ám, mert az ő gyakorlati szeme meglátja, mérlegeli! Mily baj azután ha a gazda ilyenkor vagy igaztalan jégkárkövetelést támaszt, vagy teljesen tájékozatlanul áll a becslő előtt.

Valjon a társadalmi egyesületek, olvasóköri s e fajta egyesületek

T Á R C Z A.

Könnyelműség.

Vége volt a táncznak. A kastély urai lassan-lassan nyugalomra tértek. A vendégek oszladozóban voltak Irma grófnő is lakosztályába vonulni készült, elbocsátotta társalkodónőjét s azután néhány vendégtől búcsuzott. Mint rózsát a bokréta, úgy övezte körül a ragyogó szépséget a férfi világ; és kivonulását a hódolat nyilvánítás újabb jeleivel tetézték.

Az ajtóban Bánóczy Gyula állta el utját:

— Grófnő, ezt vegye magához és olvassa el azonnal.

— Ah maga az, — szolt fáradtan a grófnő s átvette a kis levélkét, — Isten vele Gyula! szolt a fiatal emberhez s jelentőségteljesen szorítá meg a kezét.

Bánóczy Gyula félre állt az ajtóból, mely szabad lett s a grófnő kivonulhatott birodalmából.

Hálótermében gyorsan vetkőzött le

a grófnő, csinos pongyolába bujt, leereszté fürteit s ágyába vonult.

Társalkodónője szemrehányó tekintéttől azonban nem birt menekülni s végre is megkérdezte:

— Mi az Fanny?

— Tudja grófnő, hogy mit mondott „ő“ mikor átnyujtotta azt a levélkét?

— Nos?

— Hogy azonnal olvassa el.

— De csak reggelig ráér?

— Ki tudja, szolt a társalkodónő rossz sejtelenlétől megkapatva.

— Ki tudja?! — kacagott a grófnő. Hát én! Kaptam én tőle máskor is levelet. Tele áradozással, sokszor gunygyal. Hogy is ne! Nem leereszkedésnek találja ő, az egyszerű tanár-író ember a szerelmemet, hanem természetes következménynek. No nyugodj meg Fanny, nincs a levélben semmi olyas, mit rá nem érnék elolvasni, mikor felébredek.

Fanny nem mert ellenkezni urnőjével s csak ennyit mondott:

— Bánóczy ur ma oly különösen viselte magát.

— Mint mindig! kacagott a grófnő és a fal felé fordult.

Fanny pedig a szobájába vonult és úgy nézte sötét ablakából az éj sötéttségét.

Tomboló vihar, rémes dörgések, cikázó villámok ijesztő fénye ébresztette fel a grófnőt. Rettenetes láza volt, izzadság gyöngyözött testén, és rémes álmái voltak. Bánóczyt veszélyben látta s ő megmenthette volna, de nem nyujtotta ki érte kezét.

— Fanny — kiáltott kétségbeesetten a szomszéd szobába társalkodónőjéhez.

Ép akkor egy rémes villám cikázott: lecsapott egy közel fába. Utána csend lett. Bánóczy hangját vélte hallani a grófnő, mintha dalolna ott kinn a tomboló éjszakába.

A grófnő kiugrott az ágyából. Fanny rohant a szobába. Mindkettőjük arca fel volt dulva. A grófnő jutott először szóhoz.

— Te le sem feküdtél, Fanny?

— Nem, grófnő, nem tudtam volna aludni; az éjjel történni kellett valami

mikor látják elérkezettnek az időt, hogy a politika helyett, vagy hát Isten neki, a politika mellett, ezeket a közgazdasági dolgokat is megvitassák felolvasások, tanulmányos előadásokkal, — még a helyszínén, a vetéstábláknál is példákkal demonstrálván, neveljék a gazdaközöniséget.

Nem szomorú-e az, hogy nem azért veri el az anyjuk a Miska gyereket, mert kifosztotta a fán a hasznos madár fészket, hanem mert eltalálta szakítani a piszkos ümögöt.

Bizony, bizony nevelni, oktatni kell a kisgazdát, mert a régi kényelmes őstermelési mód mellett elpusztul a gazda. Minden tényező, mely a népre befolyással van, tegye meg kötelességét e téren is, mert bizony nevelni kell a népet. Erre a legalkalmasabb a bekövetkező téli időszak, mikor a gazdaközönységnek ideje van. Népies felolvasások tartásával nagyon lehetne segíteni a szegény földmivelő népen.

Hírek

— **A király névnapja.** Szép ünnepnapja volt e hétnek. Az odaadó szeretet, az alattvalói hálás tisztelet nyilatkozott meg kedden: e hó 4-én apostoli királyunk: I. Ferenc József Ő Felségének legmagasabb névnapján hálaadó isteni tisztelettel a plebánia templomban reggel fél kilenc órákor. A testületek hatóságok nem vehettek ezen részt, mert kilenc órára várták az ünnepélyes szert. misét s így szépen lekéstek.

— **A vértanúk emléke.** Impozáns volt a honfiai kebel kegyeletes emlékünnepélye okt. 6-án városunkban. Reggeli 9 órákor ünnepélyes requiem volt a plebánia templomban szerencsétlenségnek, olyan rossz előérzetem van.

— Én is attól félek; talán Bánóczy.

— Igen, igen, mintha Bánóczy alakját láttam volna a kertben, a fa mellett melyre villám sújtott. De talán...

— Nos mit akarsz?

— Olvasná el grófnő a levelet, mondá félénken a társalkodónő, reszkető ajakkal.

— Igaz, a levelet! az ő levele! — s gyorsan tépte fel a grófnő. A levélben ennyi állott:

Grófnő! Meguntam a folytonos bizonytalanságot. Jöjjön a mulatság lezajlása után éjjeli 3 órákor a nagy tölgyfához. Ha a jelzett időben nincs ott; megszünt élni Bánóczy Gyula.

— Az Istenért, kiáltá a grófnő kétségbeesetten, talán még nem késő! — maig a társalkodónéja aléltan esett a szőnyegre.

A kastély órája most verte egymásután a hármát.

Utána egy dőrej s a grófnő tudta, érezte, hogy ez Bánóczy pisztolya volt.

Kirohant az éjszakába. A villámütötte nagy tölgy mellett feküdt keresztül lött halántékkal a tanár. Még élni látszott. A grófnő leborult a vértől s esőtől ázott testre:

— Gyula, itt vagyok!

Egy mosoly a haldokló vonásain, azután a grófnő egy holttest mellett térdel.

lomban, melyen megjelentek majd az összes hivatalok és testületek teljes számu tagjaikkal zászlóikkal. Majdnem mindeaházzról lengett a fekete lobogó s a szürke égbolt ködös fátyola harmonikusan megegyezett a gyászolók fekete seregével. A plebánia templomból az egész közönség az uj és igen díszes izr. imaházba vonult, hol is fél 11 órákor vette kezdetét a gyászszertartás tisztelet. Este azonban elmaradt városunk közönsége az „Olvasó Egylet” termeibe hirdetett emlékünnepélyről. Megszoktuk már közönségünkötől, hogy eddig híven megjelent a rendezett nemzeti ünnepélyeinken s most igen feltűnő lett a közöny, melynek betudható az est felette gyér látogatottsága. Pedig igen tanulmányos ünnepély lett. Dr. Piszár Antal egy mélyen érző szív lelkes szavaival megnyitotta az ünnepélyt, mielőtt a közönség állva a himnust énekelte. Azután Körmeny Alajos, városunknak egyik szép tehetségű fiatal embere egy nagyon alapos készületségre valló felolvasásban, gyönyörű nyelvezettel esetelte az ünnepnap szomorú előzményeit és annak sötét korát, a felolvasó magával ragatta az ünneplő közönséget a lelkesedés szárnyain ihletet szavaival s zugó tapsvihar szünni nem akaró megújulásaival mutatta, mennyire a szívhez szólt a szívből jött hang.

— **Október 6-iki gyászünnepély Csokonyában.** A község házában esti 6 és fél órákor kezdődött az ünnepély. Grf. Széchenyi Géza ur s vele a helybeli és szomszéd községekből intelligencia, iparosok földműves polgárok és nők szép számban jelentek meg. Az énekkar imaszertű gyászéneke s az elnök rövid megnyitó beszéde után az énekkar az aradi gyászdalt elénekkelvén — Domokos István szavalt a szép hangsúlyozással Tompa M. „Mult, jelen és jövő” ezimű költeményét. Ezt követte Szalóky D. p. olv. kör elnök ünnepi beszéde, melyben az elzölt 50 évvel történt kivégeztetések felemlítése után, a mártyr-vérrel öntözött hazaföld későbbi termékenységét (a művelt külföld rokonszenvét, a török nemzet nagylelkűségét, a királyi család tagjainak hozzánk kimutatott jóindulatát) esetelte. A beszéd után Nagy József 1848—49-iki volt honvéd talpra esett alkalmi költeményét, — Deák István földműves ifju Pósa L. „Az aradi tizenhárom” ezimű szép költeményét szavalt el. Erre az énekkar az „Egyenlőn szeressük a hazát” kezdetű éneket adta elő. Végre az elnöki zárzóban a Széchenyi—Kossuth—szobrokra eddig befolyt és felajánlott összegekről mintegy 1000 forint) tételt említés s az ünnepély a „Szózat” eléneklése után bevégeződött. Ünnepély végeztével az 1848—49-iki honvédek vendégeltettek meg.

— **Esküvő.** Herecz Jenő a magyar leszámító és pénzváltóbank baresi rak tárnak könyvvezetője esküszik örök hűséget Züster Gizella kisasszonynak folyó évi október hó 22-én délután 2 órákor a baresi izr. templomban.

— **Vonat kisiklás.** E hó 5-én este a 2013. számú pakráci vonatnak a the-rezováci állomáson tolatás közben még eddig ismeretlen okból az utolsó kocsija kisiklott, kár semmiben nem esett, de — míg az akadályt a pályatestről eltávolították — 3 órai késéssel, azaz éjjeli 11 óra 12 perczkor érkezett a vonat

a baresi állomásra, ahol persze a kanzsai vonat már nem várhatóan be, az más pótoló személyzettel előbb elment.

— **Nagy idők tanuja.** Elhunyt e hó 5-én Siklóson Skribanek Károly, Siklós egyik köztisztjelet és szeretetben álló polgára 79 éves korában. A megboldogult, mint württembergi-huszártizedes végig küzdötte a szabadságharcot, résztvett a pikii, isaszeghi, ácserdői, vácezi, szolnoki stb. nagy csatákban, később átment Erdélybe Bem hadseregéhez. Midőn a szabadságharc gyászos kimenetele után ezredét is fogságba helyezték s egy erdélyi oláh templomba lettek ideiglenesen elzárva, őt az a szerencse érte, hogy egy orosz főtiszt mint jó lovaglót magánál alkalmazott, s később teljes szabadságát kieszközölve bocsátotta el. Az elhunytban a babócsai és bikityi körorvosok testvérüket, lapunk szerkesztője pedig nagy bátyját gyászolja.

— **Kunok Görgetegen.** Lapunk egyik közelebbi számában már említettük, hogy a görgetegi püspöki birtokot, — melyet Psik Lajos, kerületünk képviselője birt bérbe, — kunok szándékoznak parcelláinkint megvenni. A birtok megvétele már meg is történt, s a mult héten vagy 50 kun család érkezett Görgetegre letelepedni. Mondják, hogy igen érdekes volt látni megérkezésüket, mely hasonlított egy kis népvándorláshoz, magukkal hozva minden jószágukat. A görgetegi kuncstestvéreket, de egyszersmind némi nehezettel is, mivel helyettük ők lettek urai a püspöki birtoknak. A kunok Görgeteg mellett külön fognak épülni, s falujuk Kun-Görgeteg nevet fog viselni.

— **Eljegyzés.** Deáky István csokonyai ev. ref. másodtanító, kit a biharmegyei szent-jános egyház a mult vásárnapon rendes tanítójává választott meg, egy csokonyai tisztos földműves családban eljegyezte magának Molnár Lidia árva hajadon leányt feleségül. Jó szerencsét kívánunk neki a tanító — és az életpályán!

— **Öngyilkosság.** Kocsis Mihály kálmáncsai földműves már régóta foglalkozott az öngyilkossággal. Sokszor mondogatta barátjainak, hogy majd meglássák mi fogja egyszer őt érni névnapján. Szomorú meglepetést csakugyan meg is csinálta. Ugyanis mult hó 29-én volt névnapja s egyszersmind születése napja is. E napon ki ment az istállóba, s a padlás gerendát tartó egyik oszlop kiálló szögére lóköttől lánccsal felakasztotta magát. Hozzá tartozói mire észrevették, már halott volt. Öngyilkosságának oka hosszú betegeskedése s gyakran mutatkozó elmebajja volt. A hivatalos boncolás 30-án ejtetett meg.

— **A tifusz.** Kaposvárott nagy mértékben lépett föl a tifusz s miután a városnak rossz az ivó vize, féltő, hogy a veszedelem járványává fajul. Így is az első héten tizenhét betegség történt. A hatóság a fertőzött kutakat lepecsételtte és széleskörű ovó-intézkedéseket tett a veszedelem elfojtására.

— **Platschek Vilmos** évek óta fenálló és kitűnő hírnévnek örvendő férfiszabó üzletét és szövetraktárát (Budapest, Károlykörut, Károlykaszárnya) tetemesen megnagyobította, úgy hogy a legkényesebb igényeket is kieligitheti. Állandóan dus raktárt tart kész férfi- és gyermek-

ruhából, valamint mértékszerinti megrendelések ezéjéből nagy választékot legfinomabb bel — és külföldi szövetekből. Mintákat kívánatra ingyen és bérmentve küld ezen elsőrangú és megbízható cég.

— **Budapesti gabonatőzsde** (Reich Jenő és társa heti jelentése.) A külföldi piacok üzletmenete szilárd, nálunk a kereslet kenyérmagvak iránt tetemesen gyengült. Buza az egész héten csendes irányzatú, az árak változatlanok. 8.25 — 8.40 frt. között váltakozik. Rózsa a mult-héthez viszonyítva 10 — 15 krral magasabb. Budapesti paritásra 6.35 — 6.65. helyben 6.75 frtig jegyzünk. Arpa (takarm. és hántolási célokra) állandóan csak gyengén van kínálva ára 6.50 — 6.10 frtig — ab Budapest. Zab a kereslethez viszonyítva bőven van kínálva és a fogyasztás csak gyengeérdeklődést tanúsít. Az árak így ca. 10 krral csökkentek és szín és tisztaság szerint 5.10 — 5.40 frt. között jegyeznek helyben. Tengeri jó keresletnek örvend. az árak szilárdak 5. — 5.15 frt.

Irodalom.

— **Kelet befolyása Görögország-ra.** Sokan és sokat irtak már kelet befolyásáról a görög műveltségre. Sohasem volt nagyobb ez a hatás, mint Alexandros halálakor. Világos magyarázata van ennek a hős vezér nagy hadjárataiban. Halála után átalakult az egész görög nemzeti szellem. A görög vallás alapjai gondolkodó és nem gondolkodó emberekben egyaránt közel voltak már az összemomláshoz. Demetrios Poliorketes istenítése bizonyítja ezt legszembetűnőbben. Irodalmilag e bomlás Eumeros († 297) munkájában nyilatkozik legelőször, a ki szerint a görög istenek, maga Zeus is, voltaképpen régen élt emberek, nagy hódítók, vagy az emberiség nagy jótevői, kiket a közfelfogás csak később tett meg nemzeti istenekké. Eumeros e tanai nem a műveletlen néptömeg boldogítására voltak, azt csak végképpen megfosztották naiv hitétől, a nélkül, hogy biztosabb támasz adtak volna neki, hanem nagyon hasznárra váltak a monarcháknak, kik e szerint ugyanazon a jogon lehettek istenek, mint maga Zeus. A így egyre jobban átadta magát a már eddig is nagyon divatos, és a növekedő keleti befolyás útján most még inkább elterjedő keleti szertartásoknak; a kis-ázsia városokban formaszzerű keverékvallás vált uralkodóvá. A különböző vallások és műveltségek e találkozásáról és kölcsönös hatásáról igen érdekesen ír a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 40. füzeté, mindig szem előtt tartva a néprajzi és néppszichológiai városokat. A görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egyegy kötet ára díszes félbörkötésben 8 frt; füzeteként is kapható 30 krjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Az életbiztosításról.

Takarékosságra int a korszemle. Egyrészt azért, mert ijesztő módon tolong minden pályán a tömeg ember és nyüz-

gő sokaságából nem mindenkinek jut kenyér; másrészt, mert ezek kezéből esavarja ki az életfenntartó eszközt — a gép és még folyton növekvőben van a hars az emberi erő és a masina energiája között. Panaszra nyílik az emberi ajk, mint Madách mondja Ember tragédiájában: „Több az eszkimó mint a fóka!” Nagy szociális átalakulásoknak kell történiök, hogy kiegyenlítést nyerjen az emberkinálat és a kereslet közötti kedvezőtlen arány és csak jövő generációk fogják a szociálisizmus nivelláló hatását érezni; de a mig a társadalom üstjében a jövő életitala forr, eddig hallani véljük a kor intelmét, amely szól szegény, gazdaghoz egyaránt: „takaríts!”

És boldogok, akik a kor szózatát halják és követik. Az életnek legnagyobb bölcsessége szól belőle hozzánk.

De mi még messze mögötte vagyunk más kulturállamoknak ezen intelem kellő megértésében; mutatja és szomorúan igazolja ezt az az alacsony arányszám, amely hazánkban az életbiztosítás terjedtségét jelzi. Pedig az észszerű takarításnak éppen az életbiztosítás útján kell megtörténnie, mert hiszen kiszámíthatatlan a sors szélsége és soha sem tudhatjuk, hogy megengedtetik-e érnünk a következő napot. De mit takaríthatunk, ha nem áll rendelkezésünkre hosszú idő a takarításhoz? Mig az életbiztosítás intézményének éppen abban rejlik áldásos és üdvös volta, hogy előre tudjuk: mennyi a takarított összeg, akár felénk suhint a halál kaszája, akár nem.

Ha van törvénye a nagy számoknak, úgy még inkább van a fix számoknak törvénye a küzdelmes létben, amely hogy meddig tart, nincs halandó, aki megmondhatná.

A gyásznak könyűjét ugyan nem, de a nyomornak sok ezer könyűjét száritani fel, ha az életbiztosítás intézménye napjainkban terjedtebb volna nálunk magyaroznál. Pedig még mindig ott tartunk, hogy ügynökök ezrei mozgosítatnak az üzletszerzés céljából és ezeknek valóságos demosthenesi eloquenciát, ördögös praktikát kell kifejteniök, hogy aránylag szerény eredményt érjenek el: de mennyivel nagyobb azoknak száma, akik az életbiztosítás lényegét megérteni nem akarják, azt fel nem fogják, jölehet egy érvet sem bírnának felhozni ellene. És ezekből lesznek a gondtelt aggok, az embertársak kegyelemmorzsáira utalt nyomorgók, a proletáriális szülői.

Volt idő, amikor sovinizmusunk nem engedte, hogy éljünk a biztosítás malasztjával; mikor a külföldnek kellett volna juttatnunk pénzünket, nem lévén akkor még magyar intézet, amelyhez szivesen fordulhattunk volna. Ma azonban másképpen áll a dolog. Van magyar alkotásu, magyar vezetésű honi intézetünk, nem egy.

Ellöttünk fekszik egy fiatal intézet tájékoztatója, a „Nemzeti Baleset biztosító Részvénytársaságé”, amely intézet már nem egy babért szerzett magának hasznos közgazdasági ténykedésével. Menten ósdi, avult eszméktől, sok újat alkotott, már eddig is a balesetbiztosítás terén, mig legujabban az életbiztosítást véve fel-üzletkörébe, el tudta hagyni azt az ösvényt

melyen már úkapáink jártak és teremtet ujat, érdekest és vonzót, a nagyközönségre nézve pedig szokatlan előnyöst.

Nem kívánjuk jelen cikkünk keretében bőven ismertetni mindazt a jeles kombinációt, amelyeket a „Nemzeti” életbiztosítási prospektusa tartalmaz; de kiemeljük azt az eddig egyedül álló módozatot, amely szerint a „Nemzeti” minden évben, kir. közjegyző jelenlétében, egy bizonyos (a prospektusban közelebbről meghatározott) számu kötvényt huzat ki, amely kihuzott kötvények biztosított összegei, legyenek ezek bármily nagyságúak, azonnal kifizetésre kerülnek.

Elképzelhető, hogy milyen előnyt nyújt a „Nemzeti” ezen módozattal biztosító feleinek, akik közül évenként többet abban, a bizonyára őket nagyon megörvendeztető és anyagilag is súlyosan latba eső előnyben részesülnek, hogy a biztosított tőkét, a mely után halálig vagy egy-két évtizeden át díjat kellett volna fizetniök, kézre kapják, esetleg már egy-két díjrészlet fizetése után is.

Szerencsés idea volt a „Nemzeti” vezetőségétől ez a biztosítási módozatot kiokoskodni; de méltóan sorakoznak ehhez a többi táblázatok is melyek közül csupán azt említjük itt fel, amely szerint lehetővé teszi a „Nemzeti”, hogy oly egyének, akik csak évek multán juthatnak dusabb keresethez, előre is nagyobb tőkét biztosíthassanak oly módon, hogy öt éven át csak a díj felét fizetik. Látszik ebből is, hogy finom érzeke van a „Nemzetinek” a gyakorlati élet igényei iránt, és így a balesetbiztosítás terén szerzett babéraihoz hozzá fogja jogosan tűzhetni azokat, amelyeket az életbiztosítás terén szerezni legjobb uton van.

CSARNOK.

Londoni-uti naplóból.

B. Gy-tól.

Megnéztük még az Albert hercege emléket, mely egy park közepén emelkedik és rendkívül szép, az „Albert-csarnok” közelében van.

Viktoria királyné emeltette ezt, férje emlékére, részben államköltségén, részben önkéntes adakozásból begyűlt, összesen 1.200.000 forintra menő költségen.

A szobor alapzatán, köröskörül széles granit lépcsők vezetnek egy nagy sikkra, a melynek négy sarkán nagy szobor csoportozatok vannak, ezek a négy világ részt: Europa, Ázsia, Afrika és Amerikát ábrázolják.

E talapzatról ismét sűrű lépcső vezet egy újabb kisebb granit talapzatra, melyen a hatalmas szobor emelkedik, az alapzatán dombormivű szobor csoportozatok vannak, ezek a legnagyobb művészek hasonmásai, kiket a világon ismertek és a legkiválóbb festők, zenészek, költők, szobrászok, hősök és reformatorok. Homér a költészet atyja lirát tart kezében és áhitattal figyelve veszik körül őt: Virgilius, Dante, Shakespeare, Cervantes és Milton. Más csoportban pedig látjuk Michel Angelót, Giovanni de Bolognát, Benvenuto Cellinót és a régi idők sok szobrászát, stb.

E gazdag talapzaton egy 53 méter

magas oszlopos góth baldachin emelkedik. Albert herezeg ülő szobra fölött, a mely, mintegy 5 méter magas és aranyozott bronzból van. A baldachin mozaik díszít-ménnyel, festett üveg és zománcz munkákkal van terhelve, és esücsán a Megváltó képe is látható, tetején pedig aranyozott kereszt emelkedik.

Az egész valóban impozáns és királyi hatást tesz.

Tovább haladva, a Kensington muzeumot is utba ejtettük, és a régiségtár egy részét, megnéztük; itt igen érdekes házi czikkeket, berendezéseket láttunk, többek között könyveket és régi nagy alakú játék kártyákat, melyeken ugyanesak látszottak a használat nyomai; igen érdekes volt az egyik teremben egy kis alakú, régi és igen egyszerű szerkezetű gőzmozdony, Stephensohn mozdonya, oldalán horpadás látható.

Délután kirándultunk vaspályán a London közelében levő Sydenhamba, a kristálypalota megtekintésére; 3 óra lehetett, mikor kiértünk.

Egy óriási kiterjedésű nagy üvegpalota ez, vasszerkezetű, tetőzete kupolaszerű, az 1865-iki világiállítás főépülete volt; körülötte nagy kiterjedésű park terül el, zöld pázsitokkal, és fás csoportokkal, hűsítő helyekkel, padosorokkal; két végén két igen magas világító toronyszerű építmény is megmaradt, a szép kilátás végett.

A palota belsejében sok változatos, dolog kötő le figyelmünket. Van ott állandó néprajzi kiállítás, indián bábalkokkal és azok lakberendezéseivel, tovább nagy körforgó hinták, és színház, koncert-terem majd circus következik, közben virágház, teaterem, czukrázda, emlék-tárgyak és játékok elárúsító esernoka stb. kiránduló, szórakozó helye ez a londoniaknak, de most nem sokan voltak itt, mert munka-nap volt, amikor nem telik szórakozásra az idő.

Este volt már, midőn visszatértünk Londonba, és a mikor kiléptünk a vasuti kocsiból a kivilágított, tágas nagy perronra, akkor tűnt fel csak, hogy nem kellett hágesón lelépni mint más hol, hanem közvetlen, mintha csak a folyosóra lépnének ki, úgy szálltunk ki, mert a vonat mélyedésben haladt be, még ebben is látszik az angolok elővigyázata és praktikussága.

Másnap reggel 7 órakor elhagytuk a ködös Londont az óriás várost, mely amint azt olvashatjuk, a legjobban igazgatott és kövezett főváros Európában.

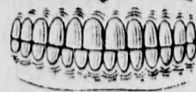
Ismét Newhavenen át hajóztunk Dieppebe, most is hűvös lég fogadott a hajón, és a verőfényes augusztusi nap dacára fáztunk, leginkább pihenve tettük meg az utat, csak néha néztünk szét a megmérhetetlennek látszó hullámozó víz felületén.

Dieppében, csak a part dombos oldalán emelkedő házsorokat láttuk, utaztunk tovább.

Délután 2 óra volt, midőn a vasuti coupéból kitekintve, örömmel láttam, hogy ismét Párisban vagyunk; előttünk a Trocaderó palota két tornyának aranyozott esücsái fénylettek a verőfényben, majd tovább a nagy iparpalota volt látható, tetején a sok tarka, lengő zászlókkal, éppen a világiállítás mellett haladtunk el; egy angol utas is volt még velünk a waggonban, ő is nagy érdeklődéssel nézett ki a kiállítási területre, hol tarka vegyülékű népcsoportok hullámozottak az épületek és dísz sátrak körül; legelőnkebbnek látszott a Jéna-hidon levő sátor vendéglő környéke.

D. KOCZOVAN T.

fogspezialista.

Alulírott bátorkodom ezennel becses tudomására juttatni, hogy Budapestre megérkezve, a „Garni” szállodába ideiglenes

fogászati műtermet nyitottam.

Fogakat és fogsorokat

aranyval, platinával, vulkánittal és celiuloiddal borítva minden fájdalom nélkül, a legrövidebb idő alatt és a legujabb találmány szerint helyezek el

Araim mérsékeltek.

kitünő tisztelettel

D. Koczovan T.

fogspezialista.

1—5

Legnagyobb nyeresemény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

Az összes 50,000 nyeresemény JEGYZÉKE

A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeresemények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő		Korona
1	jutalom	600000
1	nyer.	400000
1	"	200000
2	"	100000
1	"	90000
1	"	80000
1	"	70000
2	"	60000
1	"	40000
5	"	30000
1	"	25000
7	"	20000
3	"	15000
31	"	10000
67	"	5000
3	"	3000
432	"	2000
783	"	1000
1238	"	500
90	"	300
31700	"	200
3900	"	170
4900	"	130
50	"	100
3900	"	80
2900	"	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.100,000

Rendelőlevél levágandó

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemreI. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összegét frt) utánvételre kérem)
) postautalvánnyal küldöm.) A nem tetsző törlendő.

Pontos cím)
)
)
)

Az ötödik nagy m. kir. osztálysorsjáték nem sokára ismét kezdődik és

100,000 újból **50,000** sorsjegyre nyeresemény

jut, vagyis az oldalt levő nyereseményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I. o. eredeti sorsjegyet 6.—
" fél " " " " 3.—
" negyed " " " " 1.50
" nyolczad " " " " —.70

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. ki. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelményeket mielőbb legkésőbb azonban

f. é. október hó 15-ig hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárúsítói

BUDAPEST,

V., Váci-körut 4/a.

Sok és nagy nyereseményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt több mint két millió koronát.